

[Langkilde.]

Jeg ved ikke, hvilke erfaringer man har om sådanne, men man må vel erkende, at til syvende og sidst er det et spørgsmål om folks eget valg også på et sådant felt som dette, og der er jo en lang historisk tradition for tobaksforbrug. Spørgsmålet er, om det virkelig er en offentlig opgave at etablere sådanne klinikker. Men vi vil selvfølgelig drøfte disse problemer lige som andre i det udvalg, som bliver nedsat.

Så vil jeg endelig sige, at det under punkt 6 nævnte om at få oplysninger om, hvorvidt der er anvendt tilsætningsstoffer, selvfølgelig også er af interesse. Det er en helt klar opgave, synes jeg, at undersøge dette problem, således at folk i alt fald kan blive gjort klar over, hvad der måtte være af tilsætningsstoffer, som kunne have en særlig skadelig virkning.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige, at vi i udvalget med interesse vil se på disse problemer, drøfte dem med indenrigsministeren og se, om vi kan komme videre med en række af de punkter, som har været nævnt.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Jeg tror, at forslaget til folketingsbeslutning hviler på de bedst tænkelige intentioner. Det er gode hensigter, man har med det. Jeg vil i samme forbindelse tillade mig en kompliment til dagbladet Aktuelt, der nylig førte en udmærket antirygningskampagne. Jeg ved ikke, om det var idoler, man havde — det var ærede medlemmer som hr. Ivar Nørgaard, hr. Anker Jørgensen og andre — men efter bedste reklamemetode og eksemplets magt kørte Aktuelt en ganske fortrinlig kampagne, som jeg tror har været ganske nyttig.

Ellers vil jeg sige, at jeg tror, tingene er lidt for uafklarede til, at man bør tage endelig stilling her i dag. Principielt mener jeg, at vi skal lade være med at lovgive på dette område. Jeg tror, man lettere kunne nå nogle fornuftige resultater igennem frivillig aftale mellem branchen og sundhedsstyrelsen. Det er mig noget imod, at man skal til at lovgive om, hvordan annoncer skal se ud, hvordan reklamer skal være, hvor de ikke må findes osv. Jeg synes ikke, det er noget, der er særlig egnet til lovgivning. Det virker lidt pudsigt, at vi for kort

tid siden gennemførte en liberalisering af pornografilovgivningen, og så kommer man her med en skærpelse af lovgivningen. Det er jo et barnepigesystem, man gerne vil have indført her.

Vi vil godt være med til at se på tingene i et udvalg, men jeg advarer altså imod den risiko, der ligger i, at vi kommer ind i en restriktionspolitik, hvis ende man ikke kan se. Kan vi derfor nå frem til at få lagt grundlaget for en frivillig overenskomst, en udbygning af den aftale, man allerede i nogen grad har med branchen, så tror jeg, det er den bedste måde, for ordføreren for forslagsstillerne skal ikke være i tvivl om, at jeg i høj grad respekterer det formål og den tankegang, der ligger bag forslaget til folketingsbeslutning, men den foreslåede fremgangsmåde er ikke særlig hensigtsmæssig.

Skovmand: Jeg synes, det er en god idé, at problemerne i forbindelse med tobaksrygning tages op her i folketinget. Antallet af dødsfald som følge af cigaretrygning er langt, langt større end antallet af dødsfald som følge af både narkomani, alkoholisme og trafikdrab, og derfor kan man for så vidt sige, at der er noget besynderligt i, at problemet ikke omtales så kraftigt som de andre nævnte problemer.

Det er selvfølgelig svært at gøre op helt nøjagtigt, hvor mange ofre cigaretrygningen kræver om året, men man kan vel regne med, at praktisk taget alle dødsfald af lungekræft og omkring halvdelen af hjerte-dødsfaldene hænger sammen med den stigende cigaretrygning, og hertil må lægges en del dødsfald som følge af blærekræft, mavesår og bronkitis, så man måske alt i alt kommer op på et antal dødsfald mellem 3.000 og 5.000 pr. år alene herhjemme. Samtidig går et stort antal arbejdsdage til spilde som følge af sygdomme, der hænger sammen med cigaretrygningen.

Det mest uhyggelige ved cigaretproblemet er for så vidt, at det er et voksende problem. Holder vi os alene til lungekræften, døde der i de 5 år fra 1931 til 1935 3 ud af 100.000 mennesker her i landet. I de følgende 5 år steg tallet til 5, under besættelsen til 9, på trods af at vi i det tidsrum ikke havde mulighed for at ryge cigaretter, fra 1946 til 1950 var det 14, fra 1951 til 1955 22, fra